

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 czerwca 2012 r.
— Komisja Europejska przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-542/09) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ osób — Dostęp pracowników migrujących i członków ich rodzin do szkolnictwa — Dofinansowanie studiów poza terytorium danego państwa członkowskiego — Warunek zamieszkania)

(2012/C 227/02)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Rozet i M. van Beek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C.M. Wissels, J. Langer i M.K. Bulterman, pełnomocnicy)

Interwenientci popierający stronę pozwaną: Królestwo Belgii (przedstawiciele: L. Van den Broeck i M. Jacobs, pełnomocnicy), Królestwo Danii (przedstawiciel: V. Pasternak Jørgensen, pełnomocnik) Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: Möller i C. Blaschke, pełnomocnicy), Królestwo Szwecji (przedstawiciel: A. Falk, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 45 TFUE i art. 7 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, s. 2) — Dostęp do kształcenia — Finansowanie studiów za granicą — Warunek zamieszkania — Zasada „3 z 6 lat”

Sentencja

1) Nakładając na pracowników migrujących i pozostających na ich utrzymaniu członków ich rodzin warunek zamieszkania, czyli tak zwaną zasadę „3 z 6 lat”, który to warunek należy spełnić, by móc

uzyskać dofinansowanie studiów poza Niderlandami, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 45 TFUE i art. 7 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty, zmienionego rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2434/92 z dnia 27 lipca 1992 r.

2) Królestwo Niderlandów zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 37 z 13.2.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 14 czerwca 2012 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal d'instance de Roubaix — Francja) — Compagnie internationale pour la vente à distance (CIVAD) SA przeciwko Receveur des douanes de Roubaix, Directeur régional des douanes et droits indirects de Lille, Administration des douanes

(Sprawa C-533/10) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy kodeks celny — Artykuł 236 ust. 2 — Zwrot należności celnych pobranych niezgodnie z prawem — Termin — Rozporządzenie (WE) nr 2398/97 — Ostateczne cło antydumpingowe z tytułu przywozu bawełnianej bielizny pościełowej pochodzącej z Egiptu, Indii oraz Pakistanu — Rozporządzenie (WE) nr 1515/2001 — Zwrot ceł antydumpingowych uiszczonych na podstawie rozporządzenia, które zostało później uznane za nieważne — Pojęcie siły wyższej — Chwila powstania obowiązku zwrotu należności celnych przywzowowych)

(2012/C 227/03)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal d'instance de Roubaix

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Compagnie internationale pour la vente à distance (CIVAD) SA

Strona pozwana: Receveur des douanes de Roubaix, Directeur régional des douanes et droits indirects de Lille, Administration des douanes

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal d'instance de Roubaix — Wykładnia art. 236 ust. 2 akapit drugi i trzeci rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1) — Wniosek o zwrot ceł antydumpingowych uiszczonych na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 2398/97 z dnia 28 listopada 1997 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz bawełnianej bielizny pościelowej pochodzącej z Egiptu, Indii i Pakistanu (Dz.U. L 332, s. 1), uznanego później za nieważne — Bezprawność jako wypadek siły wyższej — Chwila powstania obowiązku zwrotu należności celnych

Sentencja

- 1) Artykuł 236 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks celny w brzmieniu zmienionym na mocy rozporządzenia (WE) nr 2700/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2000 r. należy interpretować w ten sposób, że niezgodność rozporządzenia z prawem nie stanowi przejawu siły wyższej w rozumieniu tego przepisu, pozwalającej na przedłużenie trzyletniego terminu, w którym importer może wystąpić o zwrot należności celnych uiszczonych w oparciu o to rozporządzenie.
- 2) Artykuł 236 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 w brzmieniu zmienionym na mocy rozporządzenia (WE) nr 2700/2000 należy interpretować w ten sposób, że przepis ten nie zezwala krajowym organom celnym na dokonanie z urzędu zwrotu ceł antydumpingowych pobranych zgodnie z unijnym rozporządzeniem na tej podstawie, że Organ ds. Rozstrzygania Sporów uznał, iż rozporządzenie to jest niezgodne z porozumieniem o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie tariff celnych i handlu z 1994 r., zawartego w załączniku 1A do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu (WTO), podpisanego w Marrakeszu w dniu 15 kwietnia 1994 r. i zatwierdzonego decyzją Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. dotyczącą zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji, porozumień, będących wynikiem negocjacji wielostronnych w ramach Rundy Urugwajskiej (1986–1994).

(¹) Dz.U. C 30 z 29.1.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 czerwca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Francja) — Association nationale d'assistance aux frontières pour les étrangers (ANAFE) przeciwko Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'immigration

(Sprawa C-606/10) (¹)

(Rozporządzenie (WE) nr 562/2006 — Wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) — Artykuł 13 — Obywatele państw trzecich posiadający tymczasowy dokument pobytowy — Uregulowanie krajowe zakazujące ponownego wjazdu tych obywateli na terytorium państwa członkowskiego, które wydało tymczasowy dokument pobytowy w braku wizy uprawniającej do ponownego wjazdu — Pojęcie „wizy uprawniającej do ponownego wjazdu” — Wcześniejsza praktyka administracyjna zezwalająca na ponowny wjazd bez wizy uprawniającej do ponownego wjazdu — Konieczność przepisów przejściowych — Brak)

(2012/C 227/04)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Association nationale d'assistance aux frontières pour les étrangers (ANAFE)

Strona pozwana: Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'immigration

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'État — Wykładnia art. 5 ust. 4 lit. a) i art. 13 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 105, s.1) — Uregulowanie krajowe zakazujące obywatelom państw trzecich, posiadającym tymczasowy dokument zezwalający na pobyt na terytorium państwa członkowskiego, które wydało ten dokument, ponownego wjazdu, w braku wizy uprawniającej do ponownego wjazdu wydanej przez władze konsularne lub prefekturalne — Pojęcie „wizy uprawniającej do ponownego wjazdu” — Dopuszczalność przepisów przejściowych na rzecz takich obywateli, którzy opuścili terytorium państwa członkowskiego — Zasady pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań

Sentencja

- 1) Normy dotyczące odmowy wjazdu obywateli państw trzecich, przewidziane w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób